

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรณีการ อักษรกรุด ศุขเกยม. วัฒนธรรมและบุคลิกภาพ. กรุงเทพมหานคร : อรุณการ พิมพ์, 2524.

งานพิศ สัตย์ส่งวน. การวิจัยทางนานมายวิทยา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2535.

นพมาศ ชีรเวกิน. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534.

ประสิทธิ์ สาวสเด็จญาติ. สังคมและวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2531.

พรรดาพิพิธ ศิริวรรณบุศย์. ทดลองจิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2530.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยาอังกฤษ-ไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : บริษัทอมรินทร์ พринติ้งกรุ๊ป, 2532.

เรืองรัตน์ ปัญญาวงศ์. “ถักฉะอำนาจนิยมในครอบครัวไทย,” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

สนิท สมัครการ. “รักเมืองไทยภาคครอบครัวการศึกษา อุดมคติ,” รวมบทความวิชาการทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์เพื่อเป็นเกียรติแด่ ศ.ป.ปวย อึ้งภาณุ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2519.

สุพัตรา สุภาพ. สังคมและวัฒนธรรมไทย ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2534.

สุมน อมรวิวัฒน์และคนอื่นๆ. การอบรมเลี้ยงดูตามวิถีชีวิตร่วมไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

ภาษาอังกฤษ

- BANOW, VICTOR. CULTURE AND PERSONALITY. HOME WOOD, III : DORSEY PRESS, 1963.
- BENEDICT, RUTH. PATTERN OF CULTURE BOSTON : HOUGHTON MIFFIN, 1934.
- CAUDILL, WILLIAM, WEINSTEIN. 'MATERIAL CARE AND INFANT BEHAVIOR IN JAPAN AND AMERICA,' in JAPANESE CULTURE AND BEHAVIOR. TAKIE SUGI YAMA, WILLIAM P. LEBRA. HONOLULU : THE UNIVERSITY PRESS OF HAWAII, 1974.
- CORNELL, UNIVERSITY. A SIMPLE ONE THE STORY OF SIAMESE GIRLHOOD. NEW YORK: CORNELL UNIVERSITY, 1950.
- . THAI CULTURE AND BEHAVIOR. UNPUBLISHED WARTIME STUDY : CORNELL UNIVERSITY, 1946.
- HANK M, LUCIAN, JR., ELERBERT C, PHILLIPS. "A YOUNG THAI FROM COUNTRYSIDE," BERT KAPLAN. ed. STUDYING PERSONALITY CROSS CULTURALLY. NEW YORK : HAPPER&ROW PUBLICHERS, 1961.
- MUNN L. DORMAN. FERNALD L, DODGE, FERNALD PETER. BASIC PSYCHOLOGY. 3D. NEW YORK : HOUGHTON MIFFLIN, 1972.
- PHILLIPS, HERBERT P. THAI PEASANT PERSONALITY. BERKELEY&LOSANGELES : UNIVERSITY OF CALIFORNIA PRESS, 1965.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคพนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

การอบรมเลี้ยงคุณเด็กในขั้นพัฒนาการระยะปาก (Oral Stage)

กรณีศึกษา: เด็กชายณัฐวุฒิ สงวนศรี

เด็กชายณัฐวุฒิ สงวนศรีหรือเด็กชายบอม เกิดเมื่อวันที่ 9 มกราคม 2536 พ่อ แม่ประกอบอาชีพรับราชการครู พ่อ แม่และบอนอาศัยอยู่บ้านเดียวกันกับตาและน้าอีก 2 คน รวมทั้งหมด 6 คน ตาและน้าของบอนประกอบอาชีพเกษตรกรรม แม่ของบอนเล่าไว้ว่าบอนคลอดที่โรงพยาบาลจังหวัด มีน้ำหนักตัวแรกคลอด 3,000 กรัม มีผื่นคุด เมื่อกลับบ้านมา ตา น้าและญาติๆ รับขวัญด้วยการผูกข้อมือ พ้ออายุ 1 เดือน ตาภิกาโภนพมไฟให้ แม่บอนเล่าไว้ว่าในช่วง 1 เดือนแรกบอนเลี้ยงง่าย ไม่งงเอง นอนหลับครั้งละนานๆ และดื่มน้ำนมวันละ 7-8 ครั้ง พ้ออายุ 3 เดือนแม่เริ่มให้อาหารคือข้าวบ้นด้วนละ 1 ครั้ง

ขณะทำการศึกษาภาคสนาม บอนอายุได้ 4 เดือน ในแต่ละวันบอนตื่นนอนเวลาประมาณ 6 นาฬิกาเชย ซึ่งเป็นเวลาที่แม่ทำอาหารเช้า พ่อจึงช่วยดูแลบอนโดยการชงนมผงให้ดื่ม พร้อมกับชวนคุยกับด้วย เมื่อทำกับข้าวเสร็จ พ่อ แม่ ตาและน้าจะรับประทานอาหาร แม่จะนำบอนนอนในเปลเวลา 8 นาฬิกา ก่อนพ่อ แม่จะไปทำงานที่โรงพยาบาล แม่ให้บอนดื่มน้ำนมแม่อีกครั้ง จากนั้นบอนจะอยู่ในการเลี้ยงดูของตาและน้า เมื่อบอร้องให้ตาและน้าจะอุ่นบอนเดินเล่น พร้อมกับปลอบ (ภาษาชาวบ้านเรียกว่า “โถ ”) ว่า “ เช้าลูกหล่าเช้า สิอาอีหยัง อย่าร้องให้ ”

บางครั้งก็จะชวนบอนเดินไปดูไก่ ดูสุนัข เวลาประมาณ 9-10 นาฬิกาของทุกวัน ตาและน้าจะให้ดื่มน้ำ จนหลับไป และจะตื่นนอนอีกครั้งประมาณ 11 นาฬิกา หลังตื่นนอน ตาหรือน้าจะให้ดื่มน้ำ อีกครั้ง ประมาณเที่ยงเศษ แม่ของบอนจะกลับบ้านเพื่อมาป้อนข้าว ขณะป้อนก็ชวนคุยกับเย้า “ ลูกไไฟ หือ กินเร็วๆ สิได้ให้ญี่เร็วๆ...แซบนบลูกหล่า...บอมครับกินข้าวชะนะ... ” ถ้าบอนหยุดกลืนข้าว หรือยิ่มແย้มกับแม่ แม่ก็จะบอกให้รับกลืนพอดีอีกบ้มจะไม่กลืนข้าว และจะปฏิเสธของการพ่นข้าวออกมากหรือไม่เข้าปาก แม่ก็จะให้ดื่มน้ำบางครั้ง แม่ก็จะจับคางไว้พร้อมกับบอกว่า “ กินอีกสิลูก หือ...อีมแล้วบ...หือบอน สิกินน้า ” หลังจากให้ดื่มน้ำ แม่ก็จะหลอกล่อ หยอกล้อป้อนข้าวจนหมดถ้วน จากนั้นก็จะอาบน้ำ ทำความสะอาดร่างกาย สวมเสื้อผ้าชุดใหม่ให้ และให้ดื่มน้ำ แม่จะอุ่นกว่าจะอีกครั้ง แม่และน้าจะชวนคุย พร้อมกับบ่นอกว่า “ อยู่บ้านดีๆ เด้อลูก บอมอย่ากวนตา อย่ากวนน้า อย่าเป็นเด็กดื้อ อย่าโยยกะ ” แล้วแม่ก็จะกลับไปทำงานต่อ หลังจากนั้นบางวันตา หรือน้าก็จะอุ่นบอนเดินเล่น และพากลับบ้านอ่อน

อนึ่งในบางวันที่แม่ไม่ว่าง ตาหรือน้าก็จะเป็นคนให้อาหาร และให้น้ำบอนแทน

ประมาณ 14-15 นาพิกา บอมตื่นนอน ตาและน้ำจะให้ดีมั่นน แล้วพาเดินเล่น บางวันเดินเล่น ในบริเวณบ้าน ชวนบอมดูดันไม้ คอกไม้ คูไก่ คูสุนัข บ้างก็พาไปบ้านญาติที่อยู่ล่างแรกเดียวกัน ซึ่งญาติก็จะผลักกันอื้มผลักกันหยอกล้อ บ้างทำเสียงรถชนต์ให้บอมทำเสียงตาม ซึ่งจะชอบใจมาก พอ มีขบวนหรือผลไม้ หรือ ญาติคนใดที่กำลังรับประทานอาหารอยู่ก็จะแบ่งปันให้บอม และสอนให้ บอมรู้จักไหว้ เพื่อขอบคุณ โดยบอกว่า “บอมครับ บอม...ธุครับก่อนลูก ธุครับ” ในบางวันจะมีที่ บอมไปเล่นบ้านญาติกับตาหรือน้า บอมก็จะปัสสาวะรดกลางเงง ญาติก็จะพูดด้วยความอึ้นๆว่า “บัก หมาน้อย เยี่ยวหดอิกแล้ว” บอมก็จะหัวเราะชอบใจ

ประมาณ 16 นาพิกา แม่กลับจากโรงเรียน ถ้าบอมยังอยู่บ้านญาติที่อยู่ติดกัน ญาติก็จะบอก บอมว่า “แม่มาแล้วครับบอม...เห็นแม่บ” จากนั้น ตาหรือน้าก็จะอื้ม บอมกลับบ้าน แม่จะให้ดีมั่นน อิกครั้ง และในช่วงเย็น ถ้าแม่หรือพ่อไม่เป็นผู้ทำกับข้าว ก็จะอื้มนบอมไปนั่งเล่นพูดคุยบ้านญาติที่อยู่ ใกล้กัน บางครั้งตาหรือน้าก็จะเป็นคนพาไป จนกระทั่งถึงเวลารับประทานอาหารเย็นแม่ พ่อ หรือ น้าจะป้อนข้าว ให้ดีมั่นและอาบน้ำเปลี่ยนเนื้อผ้า และให้บอมนอนในเปล เพื่อว่า คนอื่นๆจะได้รับ ประทานอาหาร ต่อไป ถ้าบอมร้องให้โวยะ พ่อ แม่ ก็จะผลักกัน ไกวเปล และเล่นกับบอมจนกว่าจะ หยุดร้องให้ หรือหลับเจ็บกลับมารับประทานอาหารต่อ

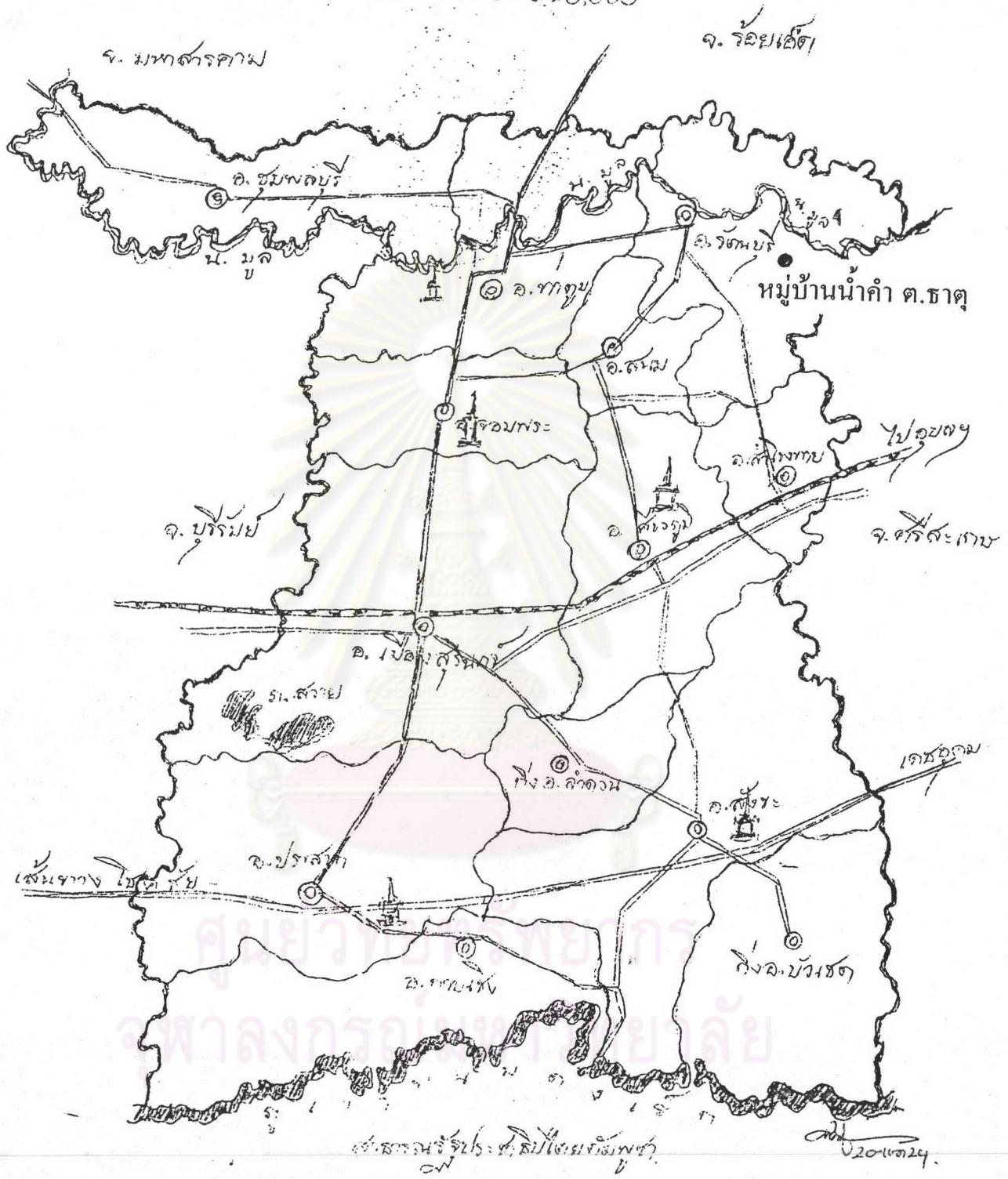
ในวันหยุด เสาร์-อาทิตย์ พ่อ แม่ ตาและน้าจะช่วยกันเลี้ยงดูบอม โดยถ้าใครต้องทำงานอะไร อกคนที่ว่างต้องช่วยกันดูแล

เมื่อบนมอายุ 8 เดือน บอมคร่าและคลานได้แล้วและสามารถส่งเสียงอ้อ แอ๊ ตอบโต้กับพ่อ แม่ ตา น้าและคนอื่นๆมากขึ้น และทุกเช้า บอมจะคลานไปเล่นกับพ่อ พ่อแม่และพ่อไปทำงานก็จะ ร้องให้ตาม ตาและน้าก็จะอื้ม ปลอบโยน พร้อมกับชวนไปเล่นของเล่นหรือชี้ให้ดู กูสตัวต่างๆที่ อยู่ ในบริเวณบ้าน เพื่อให้หยุดร้อง และในวันนี้ พ่อ แม่ ตา น้าและญาติจะสอนให้ พูด เช่น เรียกชื่อ คนนั้น คนนี่ เรียกชื่อสัตว์ สอนให้ตั้งใจ และจับตัวให้หัดเดิน ขณะเดียวกัน พอบนมคลานได้ก็จะ เริ่มชน พ่อ แม่ได้ชี้อรรถนั่งสำหรับเด็กเพื่อให้หัดเดิน และเป็นการจำกัดบริเวณในบ้านที่พ่อ แม่และ คนอื่นๆ ทำงาน พร้อมกับได้ให้การดูแลไปด้วย

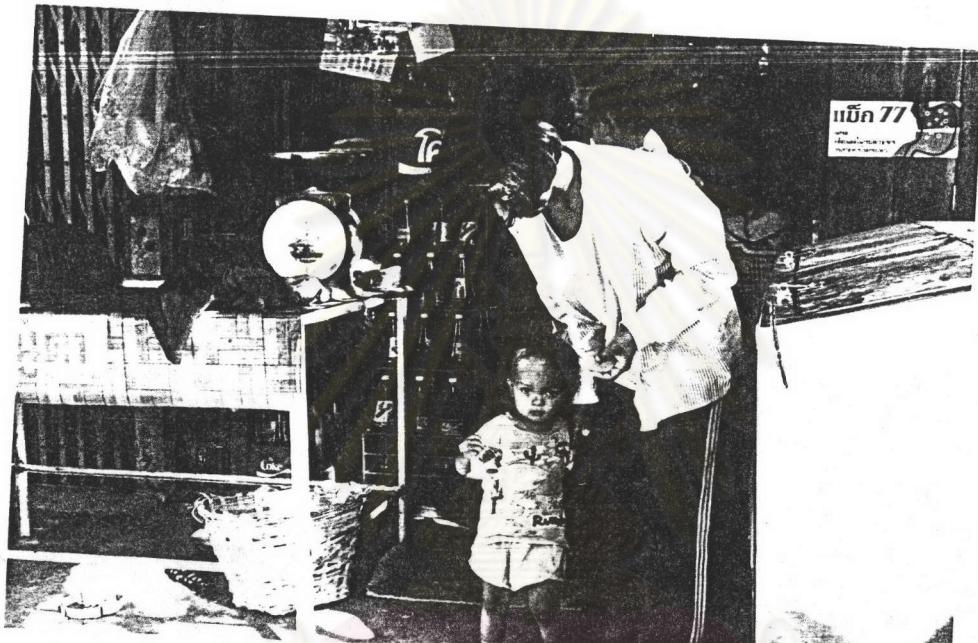
ମାତ୍ରମାତ୍ରାନ୍ତିକ ଟଙ୍କା ୧,୫୦,୦୦୦

พ.ศ. ๒๕๖๒

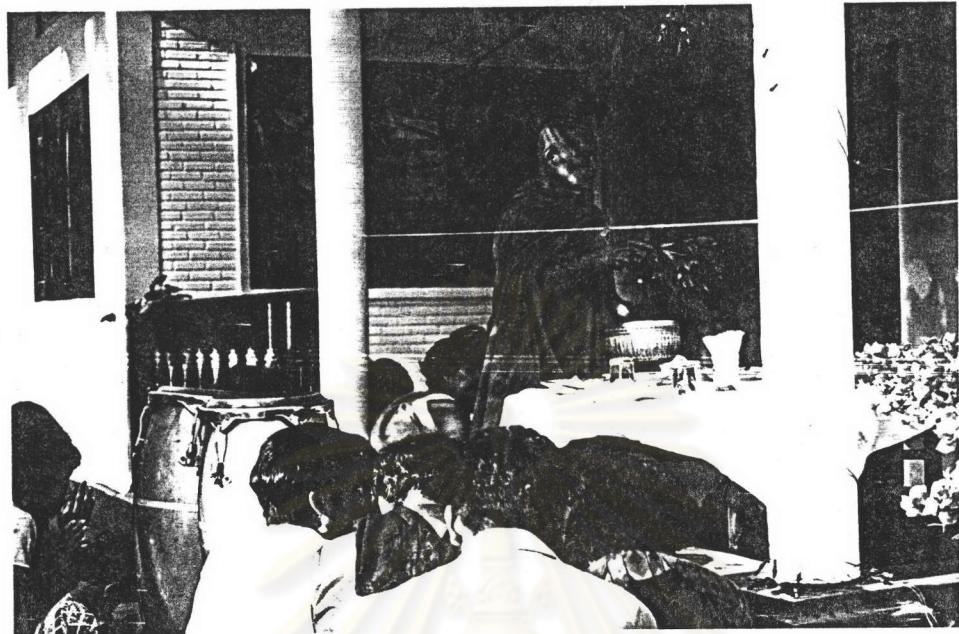

ภาคผนวก ๙

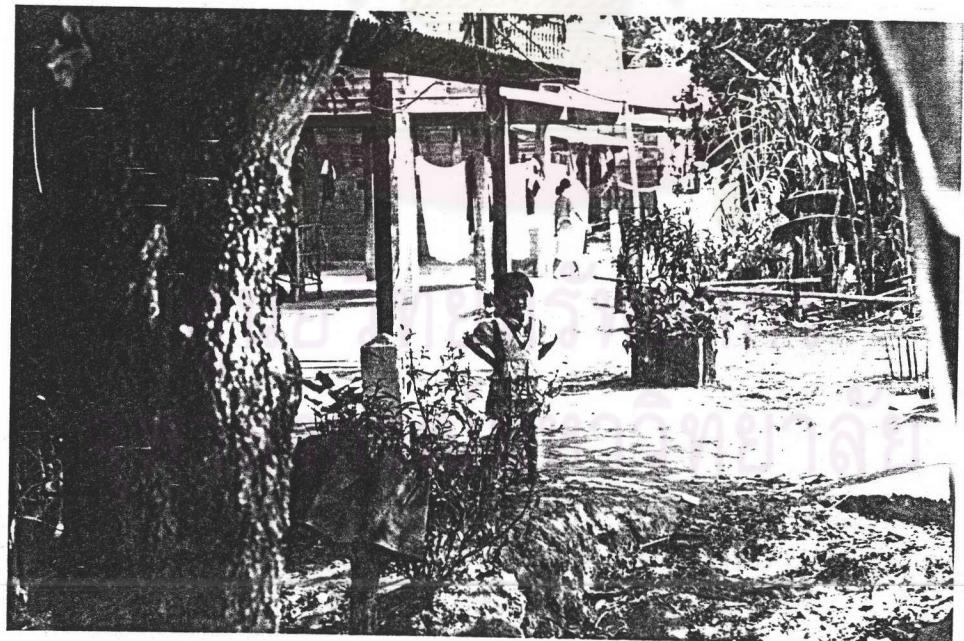
ภาพความเป็นอยู่ของชาวบ้าน

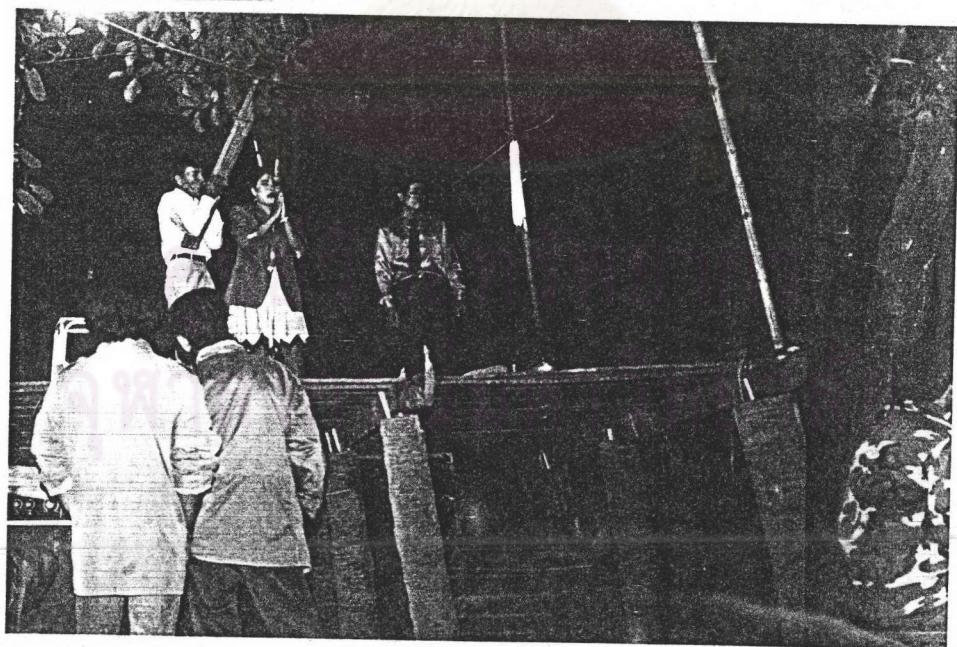

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

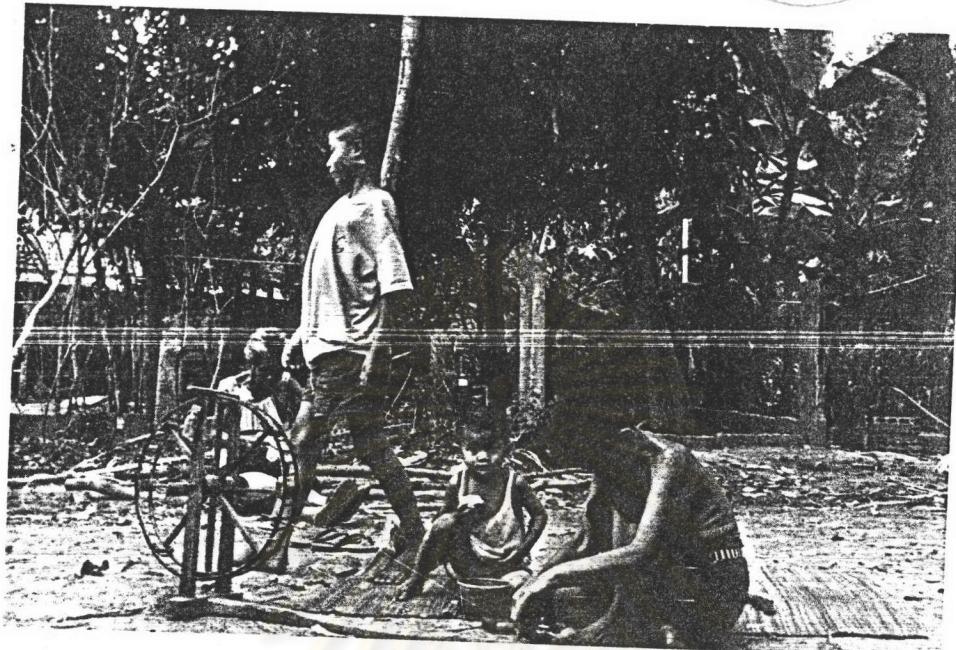

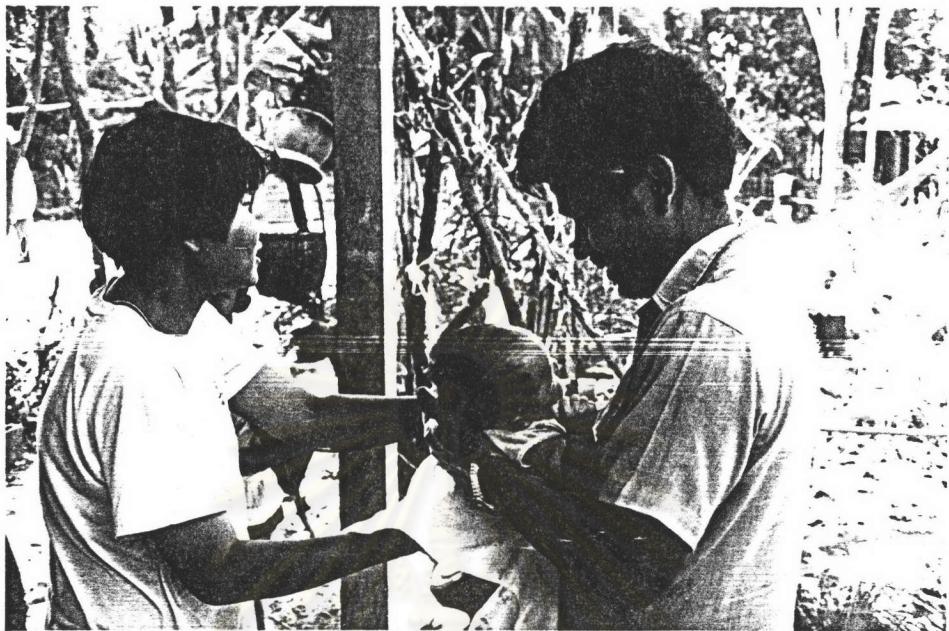

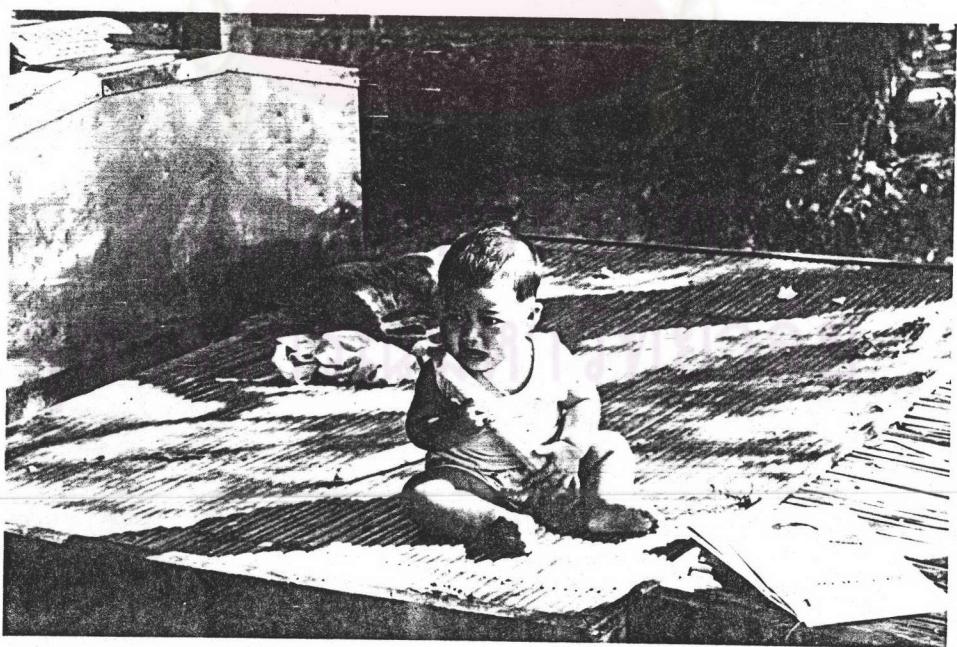
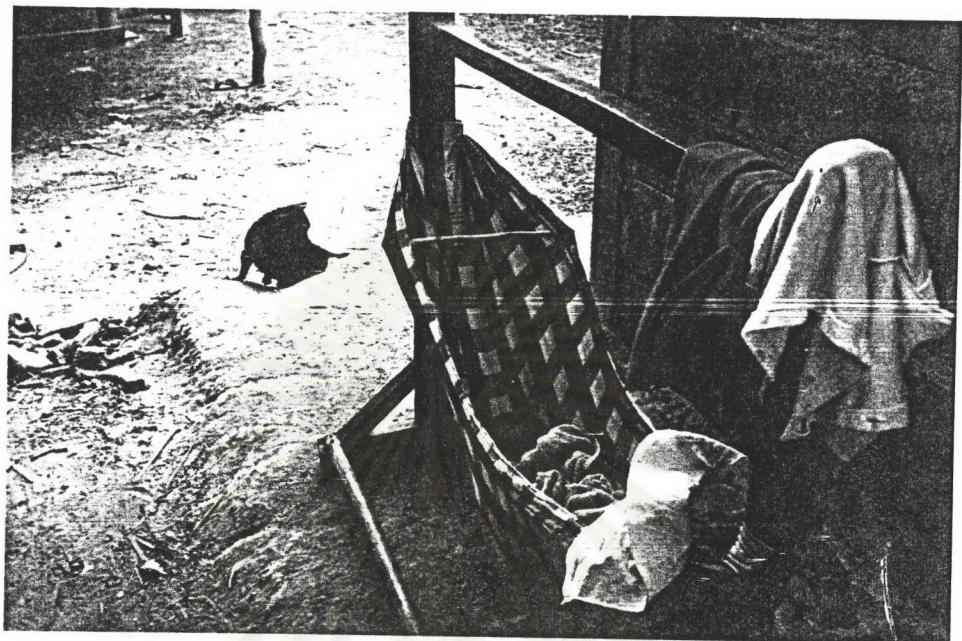

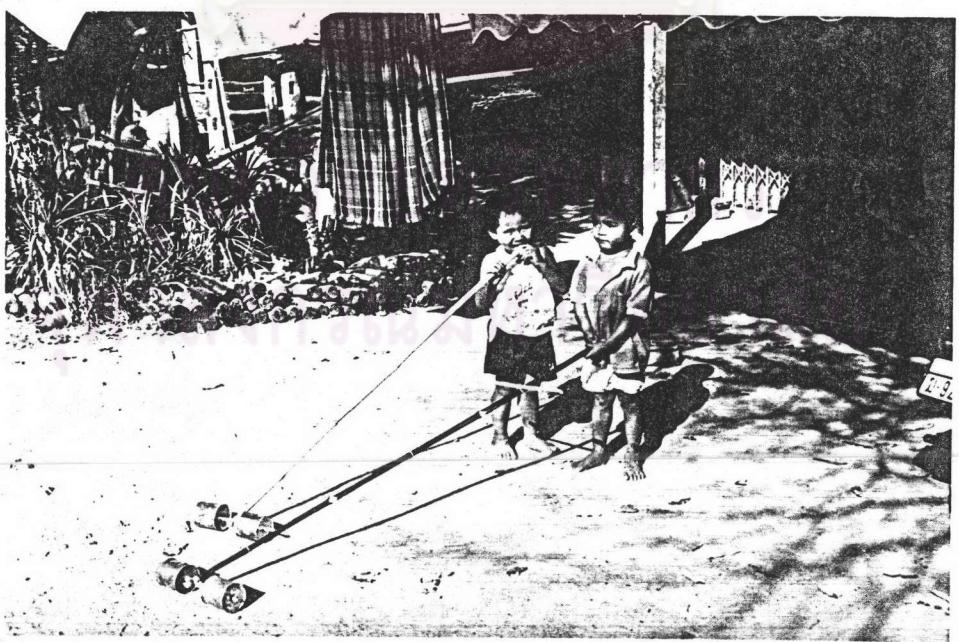
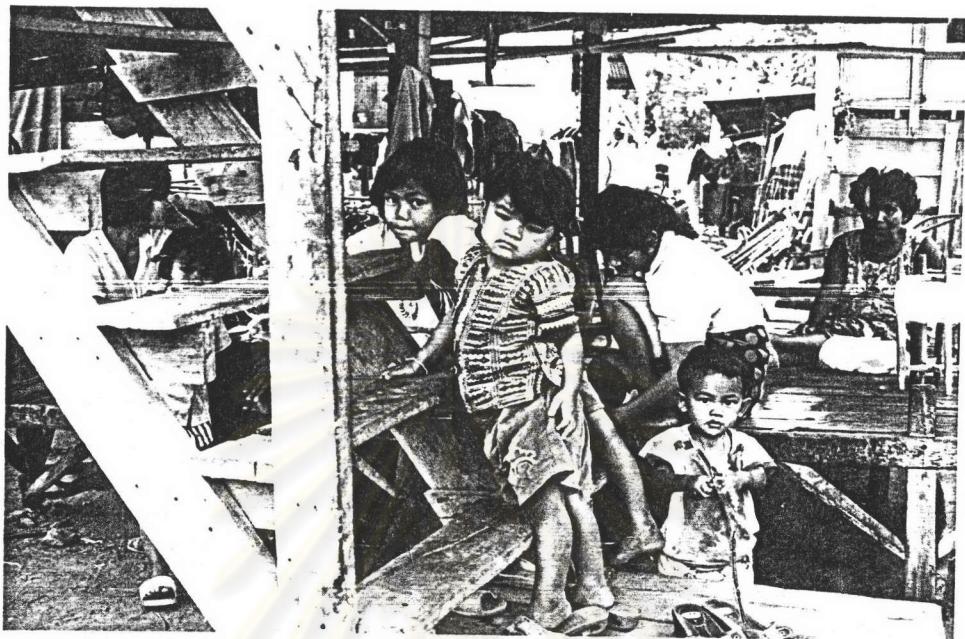

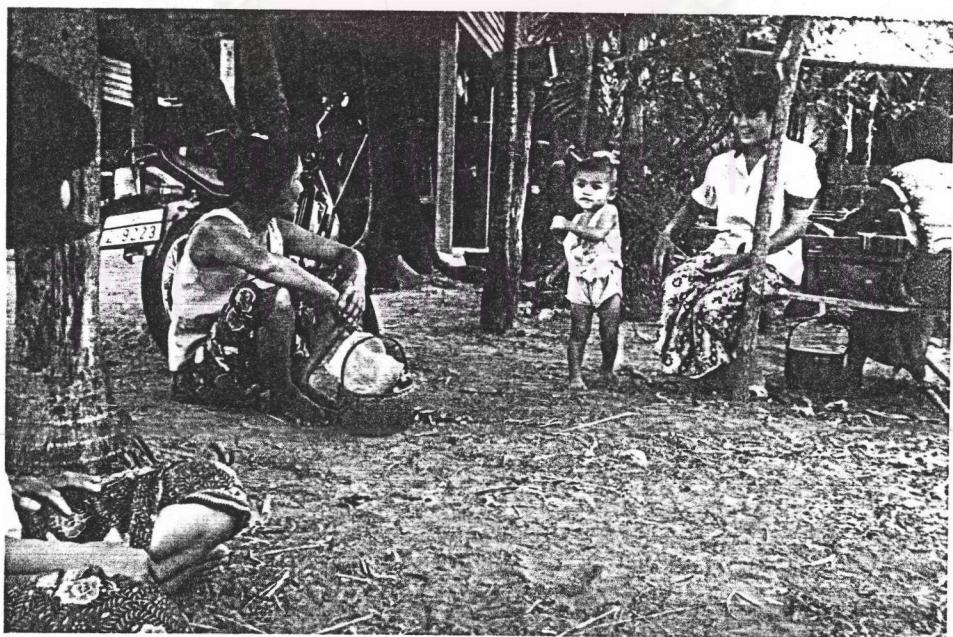

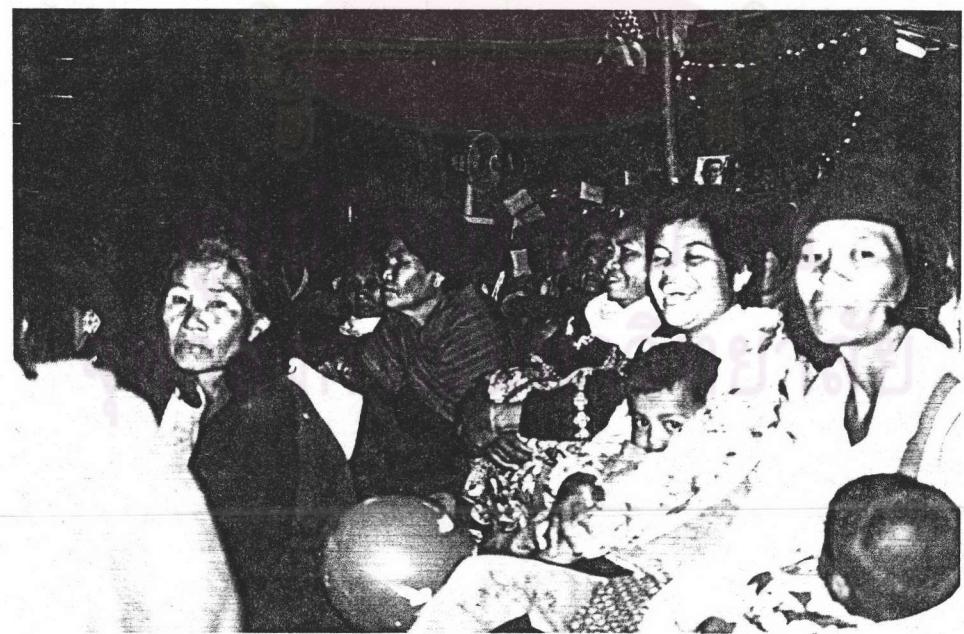

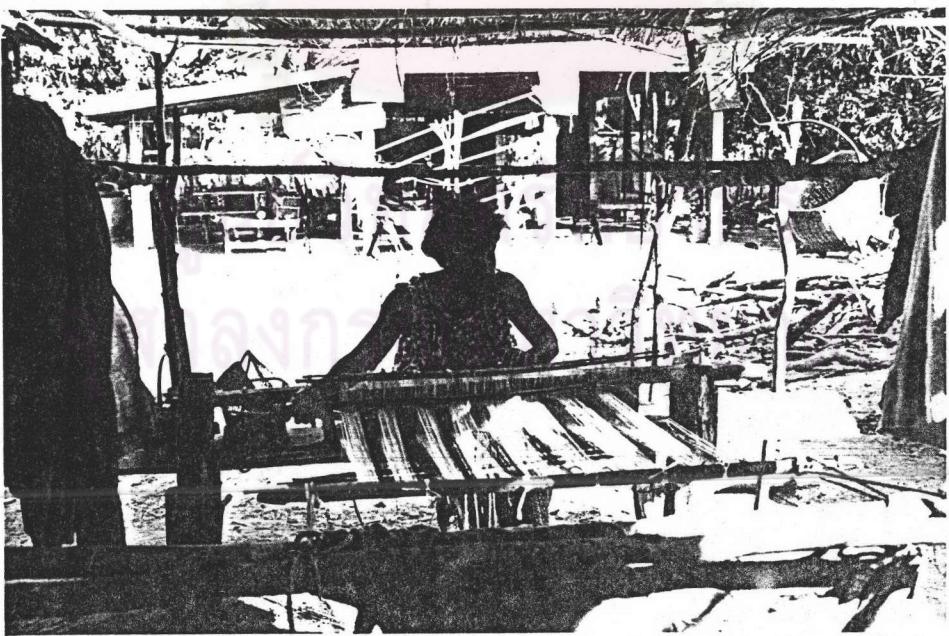

ประวัติผู้เขียน

ชื่อนางสาวพจนานพร กนกแก้ว เกิดเมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2510 ได้รับปริญญาตรี ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคุริย่างศิลป์ (เกียรตินิยมอันดับ 1) คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2532 ได้รับปริญญาตรีมนุษยศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์ จาก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อปีการศึกษา 2535 ปีการศึกษา 2533 ได้เข้าศึกษาในหลักสูตร นานุญจิทยามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

